

Վ. Պօլոյ՝ համար Տարեկան	100 դր.
Վեցամեռյա „ „ „	55 „
Դաւառաց համար Տարեկան	110 „
Վեցամեռյա „ „ „	60 „
Մեծ քիչ՝	2 դր.
Դասուցմանց առաջ մեկ անգամի համար	
Զ Ա. Երկու անգամի համար 2 դր.	

LUYQHP

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏԵՏԵՍԱԿՈՒ

ԳՈՅԱՆԴՆՈՒԹՅՈՒՆ 4 ՆՈՅԵՄԲՐԻ

Դեսպանադիտութեան դարձեալ
բաւական ընդարձակ գործ բացուե-
ցաւ : Ամեն կողմանէ ծանուցագրեր,
յայտադրեր, չքջաբերականներ կը
տեղան, Մուժիչ, Պայտը, Վիպա-
մարք, Արչաքօֆ, Մէնսապրէա, ա-
մենքն ալ կը խօսին, եւ չենք գիտեր
թէ որո՞ւն աւելի ուշադրութիւն ը-
նել պէտք է : Քիչ կը մնայ որ իր-
բեւ արտաքին հանդիսատես մը, բա-
րելընական խառնակութիւն մը կո-
չելու համարձակինք այս շփոթ տե-
սարանը, քանզի աշխարհի այս առա-
ջին քաղաքագէտները՝ հակառակ ի-
րենց գեսպանական կոկիկ հարթ եւ
մաքուր լեզուին՝ գրեթէ իրենք ալ
իրարու բասմը չեն հասկնար կամ հաս-
կընալ չեն ուզեր, եւ հարկ կըլլայ
գեսպանած ողով մը գումարել, որպէս
զի իրենց Աթբիլեան գրականութիւ-
նը թերեւս մեկնուելով՝ լուծում մը
կարենայ տրուիլ այնչափ բարձր ու-
զեղներն զբաղեցնող գժուարակներու-
խնդրոց :

Բայց այս տաղնապին բուն պատճառն եղող շահերը կրնան բաւական ցոյց տալ որ խառնակութիւնը դիպաւական բան մը չէ, այլ՝ դարուս յատուկ եղող այն յառաջադիմական շարժումը, զոր ստէպ ստէպ նշանակելու առիթ ունեցած ենք ժամանակակից պատմութեան մէջ. հին եւ նոր գաղափարաց բաղսումը, մոտարու եւ բարոյական զարգացման եւ անոր հակառակ եղող. կաշկանդման մէջ ծագած: միցումն ալ մեծ մաս մ' ունին այս յուղմանց եւ շփոթութեանց մէջ: Ահա՝ զորօրինակ՝ ազգ մը, Խտալիա, որ ներքին բերմամբ մ' իր բնական մայրաքաղաքին համնելու կը նկրափ, եւ ժողովուրդ մը՝ զորօրինակ հոռմայեցիք՝ որ գարուս սկզբանց անյարմար լուծ մը թոթափելու կը բաղձան: Ասկէ կը ծագի ճիգ մը, զոր Վարիպալտի իր վրայ կ'ամճնաւորէ, եւ ասոր համար անունն իր կուսակցաց բերանը դրուատեօք կը հընչէ. բայց անդին իրաց հին վիճակին յարակից կարդ. մը շահեր կան, որք ոչինչ նուազ բնական եղած արահ պանողական ջանիւք մը կը ճնշին, դէմ կը դնեն եւ կը առկան, վասն զի շէնք մը՝ որչափ եւ խախուտ ալլըլայ, մէկէն ՚ի մէկ հիմնայատակ չկործանիր, այլ նախ դադաթը կիյնայ, յետոյ պատերը կը փլչին, եւ տակաւին ժամանակ մ' ալ կիսաւէր շէնքը կանգուն կը մնայ՝ մինչեւ որ բոլըր վին քանդուի եւ դեղբուկ մը մնայ, Ժամանակը միշտ իր գործը կը կատարէ:

Գաղղիս եր ստորագրութիւնն
յարդել տալու պատճառանօք Հռոմ
դիմեց . իսկ Դավիթի՝ յուալով որ
հարուածով մը Ծերեւս մինչեւ Հռ
ոմ կրնար հանի , եւ ՚արօ

լէոն այս անդամ ալ աչք կը դո
ցէ իր ըրածներուն եւ զինքն երես
գտած տղու մը տեղ կը դնէ, հար-
կադրեցաւ իր պաշտպանին հետ աւ-
րուիլն աչքի առնելով, պապական եր-
կիրները զօրք զրկել։ Առանց ասոր՝
Խտալիոյ մէջ յեղափոխութիւնն ան-
հրաժաշտ տղած էր։ բոլոր բարձ-
կան քաղաքաց ժողովուրդները մեծա-
խուռն գումարումները ընելով « ի յնայ
դաղղիական միջամտութիւնը, կեցցէ՝
Վարիպալամի, կեցցէ՝ Հռոմ մայրա-
քաղաք Խտալիոյ » աղաղակել սկսան,
Ա իքթոր-Դ մմանու էլթադաւորն ան-
ձամբ Ուուրինի քաղաքապետին հե-
ռադրեց, որ ժողովրդեան իմասց տայ-
թէ Խտալիա ալ պիտի միջամտէ։
Դժբաղդաբար տակաւին այն ժամա-
նակներն հասած չենք որ իրաւունքը
հզօրագունին չըլլայ։ Գաղղիոյ արտա-
քին դործոց պաշտօնեայն, նոյ. Ա թուով
Գիօրէնցայի դործակատարին դրած
մէկ ծանուցադրին մէջ, զօր Ուայմզ
լրադիրը ապաշտօնական ժպրհութեան
յիշատակարան մը » կը կոչէ, խոսիւ
կը մեղադրէ Ա իքթոր-Դ մմանու էլի
կառալարութիւնը, եւ իմաց կուտայ
որ Գաղղիա ոչ միայն չիրնար Խտա-
լիոյ միջամտութեան բնաւ երբէք հա-
ւանութիւն տալ, այլ եւ մեծապէս
կը ցաւի իրեն ինկած շաւլէն խոտո-
բելուն վրայ։ Գաղղիա վերջնագրով
մը կը ծանուցանէր միանդամայն Խ-
տալիոյ կառալարութեան, որ եթէ
պապական Գրօգինօնէ դաւառին բը-
նակչաց Խտալիոյ հետ միանալու հա-
մար ըրած յայտապարութիւննին ըն-
դունի, պատերազմի պատճառ մը պի-
տի համարուի այս :

Խակ խտալավկան կառավարութեան
գլուխ Մէնապղէա զօրապետը նոյ .
1 թուով նմանապիս ծանուցագիր մը
կը գըէր , ուր սեպտ . 15ի դաշնագ-
րութեան դժուարութիւնները յիշե-
ցընելով կըսէր թէ այն դաշնագրու-
թիւնը չուոմայ եւ Խառալիոյ վոլխա-
դարձ յարաբերութիւնները կարդաղ-
րելու յոյսերու վրայ հիմուած էր ,
որք բոլորովին ՚ի գերեւ ելան , վասն
զի չուոմի դահին դիմադրութիւնն
իրերն այս տաղնապին հասուցին :
Մէնապղէա զօրապետը կը ցաւի որ
Կարիպալտեան խումբերուն չուոմի
երկիրն յարձակելու ջանքերը չկըցան
դժբաղդաբար գաղղիական կառա-
վարութիւնն իր ըրած ծանր որոշու-
մէն դարձնել , եւ խտալական զօրաց
միջամտութեան պատճառները բա-
րարութեան :

Հայց այս բացատրութիւններն օգուտ չունեցան, երկու կողմն ալթէ պէտ իրարութիւնամական նպատակաւ չմիջամտելին կը պնդէին, աակայն առայժմ՝ հզօրագոյն կողմն իր խօսքն առաջ տարաւ, եւ խտախիտ իր զօրքնը ետքաշելէ զատ Պրօվինճնէ գաւառին բնակչաց խնդիրն աւ չընդունեց :

տադարձը՝ կաթոլիկոն կայսեր խիստ
հաճելի գալով՝ սրոշեր է որ գաղղիաց
կան զօրքերն ալ Հնիփիթա-Ա էքքիա
քաշուին եւ խաղաղութիւնը վերա-
հաստատուելուն պէս ետ գառնան
բայց ե՞ր պիտի խաղաղութիւնը վե-
րահաստատուի, ահա ասկից դժուա-
րին է որոշել. քանզի կրնաւ ասմեն
բարձաստատութեասո դորժու ասսան-
ման կերպիւ երկարկլ, քանի որ չուո՞
այսպէս մնայ եւ խտալացւոց ազդային
բազմահզը չլրանաց, Դազզիական կա-
ռավարութիւնը՝ ինչպէս արդէն հե-
ռագիրը ծանուցած էր, դեսպանա-
ժողով մը գումարելու հրաւելիներ դը-
րեց եւրոպական կառավարութեանց,
որք հաւանութիւն տուած են եղեր.
բայց Խտալիա իրեն եղած դժուարին
դիրքը վերցընելու համար՝ նոյեմբեր 9
թուով նոր ծանուցագիր մ'ալ դրեց
Դազզիոց, խնդրելով որ իր միջամբ
տութիւնը դադրեցընէ: Տեսնելու է
թէ այս հրաւելին ալ Դազզիան աւե-
լի դժուարին կացութեան մը մէջ չպի-
տի՝ գնէ, եւ Խտալիոց հրաւելինը վը-
րայ ետ չքաշուելու պատճառանըը
դազզիական միջամբութիւնն աւելի
երկարելու եւ դորժը նորէն ծանրա-
ցընելու առիթ՝ չպիտի՝ տայ,

Այս նկատմամբ դեսպանաժողովի մը գումարումը տակաւին անըստոցի համարելի է . եւ եթէ գումարւելու ալ ըլլայ՝ թերեւս իբրեւ առիթմը ծառայէ եւրոպական ուրիշ դժուարութեանց վրայ ալ խորհելու . Եւրոպական չորս տէրութեանց Ալիքիտի խնդրոյն վրայ ըլլած հաւաքական յայ . տարարութիւնը , զար հինգշաբթի օրը հրատարակեցինք , եւ Արքաքառվի իշխանին գարձեալ Արեւելից խնդիրն յուղելն այնալիսի դէպքեր են , որը առանց նշանակութեան չեն կրնար անց . նիլ , Արքաքառվի իշխանը Ուսւախոյ 1860 էն ՚ի վեր Ռ . Դրան եւ կրքիտունեալ հաստակեաց միճակեին վրայ գրա

սայ ու պատրիարք վեհապետ զլոյ վահ-
զին յիշեցընելով՝ կըսէ թէ եւրոպա.
կան տէրութեանց անհամաձայնու
թիւնը քրիստոնէից կողուսանել կու-
տար իրենց բազգին բարոքման յոյ-
սերը . սակայն միւս կողմանէ իրենց
բաղձանին առաւել եւս կը գրգռուէր
ուրիշ տեղեր յաղթող տեսնուած ըս-
կողբամբը :

“Հմանութիւնը միշտ սասոյդ չկըր-
նար ըլլալ, ոչ ալ վզբունք մ’ընդ-
հանրապէս կանոն. ասկայն այս նկա-
տումներն ալ ՚ի բայ թողլով, այս
և սկզբունք ո բառը զարմանալի կը
թուի Արցաքովի իշխանինքերանը, ո-
րոյ զայն ինչպէս հատկանին եւ դոր-
ծածեն առուեն այխարհ ւիտէ,

Առըշաբով իշխանը ը ցաւի որ
Ուստի հարկեցուցիչ յատարարու-
թիւնները տակաւին չեն կցած Եւ-
րոպայի տէրութեանց մէջ լատարեալ
համաձայնութիւնն մը բերկ եւ անոնց
աղդարարութիւններն ալ ։ Դրան
վրայ փափաքեալ աղդեցւթիւնը չեն
ունեցած ։ Այս պարագ ափն մէջ Ուու-

սիոյ կարծիքն է եղեր թէ պէտք է ող
Խւրոպա միաբանութեամբ բարեկալա
մական խորհուրդ առյ Տ. Դրան . բայց
եթէ այս ալ անօդուա ենէ եւ տագ-
նապին անհրաժեշտ ըլլաց , այն ատեն
Խւրոպա ալ որ եւ է միջամտութիւն
՚ի բաց թողու : Որպէս զի ընդհանուր
հայոց ըրտ թիւնու ահապահութիւնն է չի ծրբե
կատարուած եւ . արդիւնքն յայտնի
եղած է . Աը մնայ երկրորդ մասը , ո-
րուն համար տէրութիւններն (Ս) սման-
եան կառավարութեան համիմաստ
յայտագիր մը տուեր են , եւ ուր մի-
այն քանի մը բառական փոփոխու-
թիւններ կան եղեր , գորս Գաղղիա
առաջարկեր եւ Ծրուսիա ու Խոտա-
լիա ալ ընդուններ են . Ուստի Վորչա-
քոփ Խշամնը հրահանդ կուտայ թէ
այսուհետեւ Ուստիսայ արքունիքն ինք-
զինք ազատ պիտի համարի Արեւելից
մէջ ծագելիք ներքին խոռոչութիւն-
ներէն , եւ անմիջամտութեան սկզբուն
քը ճշգիւ պիտի յարգէ՝ քանի որ ու-
րիշներն ալ զայն յարգեն :

Տէրութեանց այս յայտադիրն ու
Կորչաքոփ իշխանին շրջաբերականը
բաւական նմանութիւն ունին | Եհաս
տանի ապստամբութեան առթիւ ե-
զած միջնորդական ջանից . Վ.յն ատեն
ալ, ինչպէս ամեն մարդ կրնայ յիշել,
Դաղղիա Ընդդիա եւ Ըստրիա բա-
րեկամական յայտարարութիւններ ուզ-
դեցին Որուսիոյ, որ ականջ չկախից եւ
իր գործն առաջ տարաւ : Ուրեմն
Տ. Դառւան ալ կրնայ այս օրինակէն
օգուտ քաղել, Խթէ այս խորհուրդ-
ներն Վրեւելից մէջ յուղմունը ծա-
գելու կամ յուղմանց առաջքն առ-
նուելու համար կը տրուին, տարակոյս
չկայ որ () ամանեան կառավարութիւ
նըն անոնց առաջքն առնելու կամ
զսպելու զօրութիւն ունի, եւ Որու-
սիա ալ այս նկատմամբ կրգովելու
աեր ունի .

Բայց ի՞նչ կը նշանակէ այն տառեն
Վրեւելեան խնդրոյն վրայ այս ինչ
կամ այն ինչ տէրութեանց, զօրքի-
նակ Դաղղիոյ եւ Եւսորիոյ համա-
ձայնութիւնը, զոր Պ. ՏԸ Պայսթ
Փարիզէն գրած մէկ շընաբերականին
մէջ յառաջ կը բերէ . ի՞նչ կը նշանա-
կէ յիշեալ քարաքաղէտինն լ ոնտրա-
երթան եւ Վնդղիոյ պաշտօննայններն
առ համաձանեանմեաւ առկասեն.

Гւատրիոյ կայսեր Փարփիղ ուղեւ-
ուրութիւնը Ապղցագուրքի տեսակցու-
թեան ժամանակ երեւան եւած զրոյց-
նեալ ու առնեալ բարձր է է է է

սարը դարձած մասամբ իւհիք շրջա-
ը երութեան հանեց, բայց ինչպէս այն
ատեն մեծ մասը չափազանցութիւն
ելաւ, հիմա ալ մերեւ և նոյնակէս ըլլայ:
Վու այժմ Պ. Տը Պայսթի շրջաբե-
րականին նայելով, Գաղղիա եւ Շ-
ւաստիա թէպէս իրօք գաշնադիւ մը
կնքած չեն, բայց եւրոպական կարե-
ւոր խնդրոց գրայ համաձայն կը դրս-
նուին, իսկ իշենց նպատակը բոլորը
մին իւաղադառման է եղես: Աւագի Պ.

կողուած կը լանք, և աղքատաց ալ կը
սովորեցնենք որ դուք մեզի եկեք բողոքե-
ցէք թէ ըլլայ որ Ա. Երաւանշեմայ հալ-
ւածները Ա. Պատրիարքին յանձնէք,
փան զի մեր ապրուատն անկից է . եթէ
ոյդ ալ տալու ըլլաք, մենք չորիքօր-
եայ Դ. աղջարոս պիտի ըլլանք . Ենթե-
ցէք, աղաներու ըսաւ մեկը այդ բողոքը
ըլլայ նէ մենք ալ ամենքս ալ Օ. արքարիա
պիտի դառնանք . այդ ո՞ր աղքատն է որ
պիտի դայ բողոքէ կամ խօսի դիցուք
թէ բողոքեց . միթէ չէք յիշեր որ աղ-
քատաց կարօտութիւնը Ենցնելու և
զանոնք հոգալու համուր Եղիպատոսի
Խափինին փոխարքայ Սայիս փաշային հա-
զար Գետուէն գետոն պարզեւ առնիք .
եթէ ելլան այդ ընդարձակ գետնին և
ալքոտաց արուած դրամաց ամբողջ հա-
շիւը մեզմէ պահանջելու ըլլան, ան ա-
տեն մենք ի՞նչ պիտի պատասխանենք,
մասաւանդիք թէ աղքատաց շատոերը վըշ-
տայուցեր ենք, մեզմէ վրէժ պահանջե-
րու համուր ընդհակառաւին գուցէ ելլան
մեր փայցք բողոք մ՝ ալ տան, այն
տեն Եետինն չար քան գառաշնին կրլ-
լայ (քաշ եափարքեն) կէ օզ չըքար-
մայլը). • Ըսորյան կարծակի կը պա-
տասխանէ նորեկ պանդուլսա ժողովա-
կանը. • քանի որ դպրոցը և աղքատունե-
րը մէջ աեղ չպիտի բարենք, ի՞նչ ը-
նիք . . . գուք կըսէք թէ Ա. Ե-
րուաղէմի կալուածոց հէօճեթները
անժխտելի կերպիւ կը ցուցընեն թէ
իւն է, և Ա. Պատրիարքն ալ մեզմէ¹
զանոնք կը պահանջէ . ասոր դիմովդող
ի՞նչ պատասխան կրնանք պատրաստել,
և չ բան մը . • Ճաղորդականաց մեկը
կառարկէ թէ աղքատաց և հաստ-
րակութեան համուր մէկ մէկ բան գը-
տանք և խօսեցանք . բայց երբոր բնիկ
տեղացիք՝ որոնք իրենց ընակութիւ-
նն ի վաղուց անտի Եղիպատոսի մէջ
հաստատած են և կարծեմ թէ քիչ մը
նաև ձայնի ազգեցութիւն ունին, ելլան
զմարտութիւնը և իրաւունքը խօսելու
ըլլան, այն տեն անոնց ալ դիմակիոզ
պատասխան մը կընանք ճարել, վասն զե-
տիկայ չծածկուելիք բան մ՝ թէ թող
հասարակութիւնը, քաղաքիս օտար
ոզգերն անգամ գիտեն որ Ա. Երու-
աղէմ յիշիպատու և յիշեքսանդրիս
փարուածներ ունի . • Ա . . . ը վեր
ի վերոյ ծիծտղելով մի կը պատասխա-
նէ . այդ ալ բան մի է, միթէ ասոր
անք կը պահկի, կըսէնք որ Ա. Պատ-
րիարքը իւր ուժամբ դէմ ժուլվուրիք
հանուեց . այս խօսքն հերիք է որ ժո-
ւլվուցոց ականջն ի յիսոյ, կը տեսնաք թէ
նէջ գրգութեան տառիթ պիտի ըլլայ,
և գրեթէ բոլոր հասարակութիւնը մեր
կովմ պիտի շահնիք, որով հանրագիր
ը պատրաստել և յիշուպար փաշային
որիելը շատ դիւրին բան է . ես ալ
բանն կառնում յատուկ գիր գրեթով
միւրք գարձունել, ասով անպատ-
ճառ մեզի տերութիւն կընէ, և կալ-
ածները դարձեալ մեզի կը մնայն . Ա. . .
կը պատասխանէ այս աւաճարիու-
թեան . ահապա ազգին ընդհանրութիւ-
նիւնը ըլլան է . որովհետեւ Ա. Երու-
աղէմի իրաւունքը բոլոր ազգին կը վե-
տրեիք, չեմ կարծեր որ բնի հանուր
իրաւունք մը մասնաւորի մը զոհելու
անձնն . Ըսոր ալ դարձեալ կը պատաս-
խանէ Ա. . . ը . ամսրդիկ, աղդ ըսած-
իք որոնք են . ահաւասիք ազգը մենք
ունք ռեա կուրծքին զնելով . • հե-
տո այս ըսածներուս վայ ի՞նչպէս եք,
արծիք ունիք նէ յայտնեցէք . լու կի-
մեմ որ ամենքնիս ալ համամիտ և միա-
բար ենք . եթէ այսուկէս այս ուժով
մենքս միաստեղ աշխատանք և Պատ-
րիարքին գէ մգնինք, ես պատրաստ եմ
սեն նախուատինք կրելու . անման Ա. Ե-
րուաղէմի Պատրիարքն ու միարանու-
թիւնը վաս համարում չպիտի ունե-
նան, վնաս չունի, առանի բաները մոիկ
նոլ մարդ չեմ ես, մի փախնաք . եթէ
փաշաներու և եֆենաբներու երթալ
հարկ ըլլայ, դարձեալ պատրաստ եմ
ուտք եղած խօսելու և անօրինելու .
որ գործք յիշուպար փաշային կախու-
ն ունենալին ալ կըսէնք . քանի որ ես

հոս եմ, ազգամիտարար հաշխատիմ
և երրոր գործերէս ստիպեալ յլլիքը
սանցրիտ երթալու ըլլամ, ապահով ե-
զեք որ անմիջապէս եղացը կը զուկեմ
որ գատ վարելու մէջ ինձնէտ աւելի յա-
ջողակ է: Ասանկով Պատրիարքը և իւր-
դարագայները վերջն յաւսահառու-
թեան մէջ կրնանք գլորել: Պանդուխու-
ժողովականն աւրախութեամբ սիրու ա-
ռած կը պատասխանէ: Տեսաք, պարան-
ներ, միաբանութեամբ ի՞նչ գործեր կը
կատարուի: բայց այս մողին վաս ըլ-
լանիր յլլիքսանդրիայէն մեզի չծա-
նուցիք: Ե . . . ը կը պատասխանէ-
թէ ամոցերնիս այս է, և գործն այս կեր-
պով սկսած ենք ս. — Ե ատ լաւ, միայ-
թէ ինչ մաքի վաս ըլլանիր մեզի իմա-
ցուցէք, զլինուս վարնէք ու նէ վեա-
չունի, մենք սիրով յանձնառու կրլանի-
սցդ հարուածին, միայն թէ միմեանց
լուր տալով գործենք, ըսելով կը ըլլ-
քին: *

* * *

Եմենապատիւ Ա. Պատրիարք հայրը
խան ժաղովոյ հետ խորհրդակցու-
թեամբ՝ Գահիրէի և Եղէքսանդրիա-
թաղական խորհուրդներուն գրեց ող-
Երուսաղէմի վանուց սեփական կալ-
ուածներն Եմենապատիւ Ա. Խայրը
Պատրիարքին յանձնեն: Միանդամոյ
Երգիպառի Բարձր. Խըտիվին ուղղեալ
գիր մ'ալ զմկեց որու որ պէտք է, որ
պէս զի եթէ կալուածներն յանձնելու
մասին տակաւին ընդգիմութիւն տես-
նուի, այս գիրը Բարձր: Խըտավին մա-
տուցուելով կառավարութեան անհայ-
կառակելի միջամտութեամբ գործը կար-
գուգրի:

Աը ըսենքթէ կաթոլիկ ազգայնոց ե-
րեւելիները երեկ Սըսրեան Ա. սեմ
Պօղոս պէյի տունը գումարուելով
խորհուրդ ըրեր են, և նկատերով որ
Դիեր: Հասունի ինքնազլուխ կեր-
պիւ պատրիարքական աստիճան բարձ-
րանալն ազգին իրաւանց բանտրարու-
թիւն մ'է, յանձնաժողով մ'ընտրել են
որպէս զի մինչեւ ամիս մը գործը քըն-
նութեան առնելով պէտք եղած միջո-
ցըն առաջարկէ ազդային Բնդհանու-
թողով մը:

Եհաւասիկ յարգոյ կաթոլիկ ազ-
գայնոց մը կողմէ մեզ ուղղուած նումա-
կին առաջին մասը:

• • • խմբագիր Մասիս ազգօգուտ լը-
րագրոյ:

Անցեալ ուրբաթ օրը 20 հոկտ: կաթո-
լիկ հայոց Պատրիարքարանը գումարեալ
ժողովին մէջ գեր. Հասուն կաթողիկոսին
կողմանէ եղած տահնախօսութեան իմաս-
տէն երկու ծանրակիշունդի երեւան ելած-
է, որոց կարեւորութիւնը կը պարասարէ-
մեզ հետեւեալ խորհրդածութիւններն ը-
նելու, որովհետեւ ներկայ գտնուողներէն
շատերն իսկ ամեն պարագայից տեղինակ
չըլլալով՝ չեն կրնար ըստ արժանուոյն իշուեր
զանոնք եւ անաշառութեամբ դատիլ:

Այս ինդրոց քաջ վերահասու ըլլալու-
համար հարկ կը լայ յանի համառօմ ծանօ-
թութիւն մը տալ, այսինքն թէ Կիլիկիո-
կաթողիկոսունք՝ տուանց բարասութեան
մինչեւ ցիկրջին հանդուցեալ Յետրոս թէ մե-
ծաւնախանձայուղութեամբ որ եւ իցէ յար-
ձակմանց եւ սպառնալեաց զէ մոպանակուր-
էին եպիսկոպոսաց ընտրութիւնն ու ծեռ-
նադրութիւնը՝ իրեր մին ՚ի կարեւորա-
գունից իրաւանց եւ արտանութեանց Աթո-
ռոյն: Ն. Արքազնութեամբ՝ որ այժմ կաթո-
լիկոս ընտրուեցաւ, իւր վերոյիշեալ առե-
նախօսութեան մէջ կըսէ թէ հարկ եղաւ-
այ մասին զիջումն ըներ Հուսումյ իշխանու-
թեանը. այսինքն Յայոմնետէ Նպիսկոպո-
ւաց ժողովը ներկայութեամբ Դ. Արքազն
և նութեան երեք արժանաւոր անձինք եւ
պիսկոպոսութեան ընտրէ եւ ստաշարիէ-
ս Հառուայ գահին, որպէս զի նա այ զինյե-
ս բից ընարէ եւ հաստատէ: (յորմէ ծագի-
ելումն վաղեմի իրաւանց աթոռոյն): Ա. ա-
նաօրէնութիւնը ոչ միայն հայ կաթողիկաց
համար է, կըսէ, հապա և նաեւ արեւելեան
և այլ եւ այլ կաթոլիկ ազգաց համար ալ: Եւ
այ վիտիսութեան զինաւոր պատճառը
որուն համար Հառուայ գահն ընտրութեան
այս եղանակը միայն կընդունի եւ վերջին ո-
րոշումն իրեն կը վերապահէ: այս է, կըսէ
Ն. Արքազնութեամբ, թէ երրեմն անար-
ժան անձինք եպիսկոպոս ծեռնադրուեր
և են, ուստի այտուհետեւ այս օրինակ ան-
և կարգութեան մը վերջ զնելու համար այս
և նոր եղանակաւ ընտրութիւնը լաւադրոյն
և համարած է: » Այս խնդրոյս վաս հարկ
կը համարինք անաշառութեամբ տրամա-
քանել:

